

„Městské zásahy“: jak by to mohlo být jinak aneb nikoli samoučelná zábava



Author: Radomíra Sedláková | Published: 29.06.2010

Každé město má své zažité prostory. Nejen velká reprezentativní náměstí a rušné ulice, ale také místa stranou, v klidu. Prostory, na něž jsou obyvatelé města zvyklí, a proto nevyvolávají žádnou pozornost. Možná si někdy někdo řekne, že by to třeba šlo udělat jinak, ale dál než k letmé myšlence se obvykle nedostane. Většina z nás si zvykla užívat, chápat městské prostory tak, jak bylo jejich tvůrci či samovolným vývojem určeno a dáno. A co takhle změnit to! Zkusit se nejen letmo zamyslet, ale také si v konkrétnější podobě představit, co by se v městě tam či onde dalo udělat. Kdo vlastně kdy řekl, že všechno musí zůstat při starém? Něco podobného muselo napadnout architekta Adama Gebriána. Ten, inspirován akcí, která se před časem uskutečnila v Bratislavě, oslovil více než šest desítek svých kolegů především mladší generace a k tomu přidal ještě veřejnou výzvu: Najděte si v Praze libovolné místo a navrhnete, jak ho změnit, aby bylo město k lidem přívětivější, vstřícnější a přátelštější!

Hodně parádně hozená rukavice byla s nadšením zvednuta. Z oslovených tvůrců se jich k práci přihlásily čtyři desítky a hodně dalších se přidalo na veřejnou výzvu. A někteří si vybrali více než jedno místo. Ukázalo se, že architekti stran Prahy vnímají nejen problémy typu Václavského náměstí či parku před Hlavním nádražím, možnosti našli ledaskde. Třeba na kamenném náměstíčku vedle Národního divadla, kde by třeba aspoň v létě mohla vzniknout pikniková louka, která by klidně snesla propojení s děním na Nové scéně. Podobně zelenou plochu se stromy si architekti dokázali představit i před Veletržním palácem, jenž by tak byl i lépe propojen přímo s ulicí. Objevily se návrhy na nové vyhlídky nad městem, vysunuté z Letné, námět na visutou lávku, vedoucí od Hradu do centra města. Návrhy využívající dosavadní dopravní trasy trochu jiným způsobem - obvykle zeleným a pěším. A tam, kde by vznik takových rekreačních zón mohl městu způsobit dopravní kolaps - proč by taková zelená plocha nemohla nějaký rušný kus silnice zastřešit? Nejednou se objevila proměna Negrelliho viaduktu v zelený pás nad řekou, pražské mosty byly doplněny pontonovou lávkou a navrženo bylo také propojení Žižkova a Karlína jinou variantou tunelu. Za jeden z nejvyzývanějších projektů lze považovat proměnu prapodivného tunelu - podchodu pod severojižní magistrálou za Národním muzeem. Objevily se i nápady v podobě jemně humorné - když se například před Novou radnicí na Mariánském náměstí objevuje dětská skluzavka, jež jako by z oka vypadla odložené knihovní chobotnici, ovšem v měřítku lépe odpovídající místu a novému účelu. Na přehlídce námětů „pro Prahu“ lze narazit i na upozornění na velmi aktuální problém současnosti - zateplování panelových domů. To jim sice konečně dává definitivní vzhled, ale zase jen zřídkakdy je přizván architekt, takže nabídnutá

příležitost se často mění v lidovou tvořivost bezbřehé barevné (ale už ne jiné) fantazie.

Podobných námětů se ve finále soutěže - výstavy Městské zásahy ocitlo kolem 80. K vidění jsou v Centru současného umění DOX v pražských Holešovicích. Ve dvorní budově, která ještě není zcela dokončená a jejíž polosyrový industriální prostor vybízí k neformální instalaci. Panely visí na lankách, vedoucích v prostoru křížem krážem, a jsou k nim připnuty tak trochu jak prádlo na šňůře. Ta volnost jim hodně sluší. Výstavu by mělo vidět co nejvíce lidí. Pro pražské komunální politiky všech úrovní by měla být povinná.

„Městské zásahy“ - DOX (Praha 7, Poupětova 1) až do 2. 8., denně kromě úterý. Ve dnech 19. 5., 26. 5., 2. 6., 9. 6., 23. 6., 30. 6. vždy od 19.00 hodin se konají setkání s autory.

29.06.2010 08:00, Radomíra Sedláková